

KVINDESTEMMERETS BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.
Led af: «International Woman Suffrage Alliance.»

Briet Asmundsson.

Af hendes Livs Historie.
(Fortalt af hende selv.)

Jeg er født den 27. September 1856 i en Gaard paa Nordlandet. Min Fader var Gaardmand.

Fra min tidligste Barndom maatte jeg deltage i alt Arbejde, og tillige passe mine yngre Sødsken. Mer end til alt andet stod min Hu til Læsning, og da mit Helbred var skrøbeligt havde jeg heller ingen Lyst til udendørs Arbejde. Derfor var jeg usigelig ked af, naar jeg om Sommeren med min ældste Broder skulde drive Faarene op paa Fjeldet og vogte dem der hele Dagen. Kunde jeg blot faa en Bog med mig, saa glemte jeg alle Genvordigheder. Bøger fik jeg hos Præsten og andre Steder; nogle havde Fader.

Min første Artikel skrev jeg, da jeg var 17 Aar gammel. Ikke engang til min Moder havde jeg vist den. Den angik Kvindeskoler og de Vanskeligheder, som fattige unge Piger møder, naar de ønsker at opnaa en almindelig og grundig Uddannelse. Da jeg 12 Aar senere skrev i et Blad om: »Kvindernes Stilling og Rettigheder« benyttede jeg endeel af denne min første Bladartikel. Ingen Kvinde havde før denne skrevet noget her hos os af den Slags, og naturligvis havde jeg gjort det under et paataget Navn. Artiklen vakte megen Opsigt, man gættede forgæves paa, hvem der havde skrevet den, lige til en Veninde af mig kom til Reykjavik og saa den og deri kendte det Manuskript, hun havde sét hos mig.

Den eneste Skolegang jeg havde havt var en Vinter i en Pigeskole i Reykjavik. Saa gerne jeg havde villet fortsætte i denne Skole, maatte jeg indrømme, at Udbyttet deraf kun var ringe. Og andre Skoler paa Island for Kvinder eksisterede ikke dengang.

I Aaret 1887 kom jeg igen til Reykjavik. Den 28. Decbr. holdt jeg mit første Foredrag om Kvindernes Stilling og Rettigheder. Det

Briet Asmundsson.

var tillige det første Foredrag holdt af en Kvinde her i Landet. Det var egentlig Legationsraad, Digteren Grimur Thomsen, som fik mig paa den Tanke. Han sagde til mig, at jeg meget heller skulde holde et Foredrag for at faa Penge ind end undervise uartige Unger, som var det mest opslidende af alle Arbejder. Jeg havde aldrig tænkt paa den Mulighed, at jeg skulde kunne holde et Foredrag! Jeg fortalte det til min Forlovede, Redaktør Valdemar Asmundsson, og

han vilde jeg skulde gøre Alvor deraf.

Hvor var jeg dog nervøs og bange den Gang!

Der skulde ogsaa gøres Stads af mig, thi Digteren og daværende Redaktør Jan Olafsson førte mig op paa Scenen og introducerede mig. Han placerede mig lige foran Publikum, og jeg var daanefærdig af Sindsbevægelse. Men da jeg havde talt lidt, begyndte jeg at blive varm for mit Emne. Jeg husker endnu nogle smilende Skoledisciple fra Latinskolen, der sad med Ansigterne lige imod mig. Jeg saa paa dem og sagde, at hver og én uvidende Skolediscipel tænkte, at han bedre kunde deltage i den offentlige Politik end en Kvinde, hvor begavet hun end kunde være, og hvor godt hun end havde sat sig ind i alle de Sager, hun behandlede. Jeg talte længe, og jeg saa Smilet dø paa de unge Mænds Læber, og da jeg sluttede bragede Huset af Haandklap.

Aviserne kunde ikke rose mig nok og — jeg fik Penge i Lommen.

I Aaret 1888 giftede vi os, og i de første Aar deltog jeg meget lidt i hvad der laa udenfor mit Hjem. For det første havde jeg mine to Børn at passe, og der var mange, der besøgte min Mand. Huset krævede al min Tid. Dengang spurgte min Mand mig, om jeg ikke havde Lyst til at udgive et Blad i Lighed med det danske: »Vort Hjem«. Men jeg mente ikke, at jeg kunde paatage mig Redaktionen. Det var ikke før end i 1894, at jeg faldt paa at gøre Alvor af Sagen.

Lige siden dengang har jeg udgivet Kvindebladet. Det skulde først og sidst behandle Børneopdragelse, Skolesager og forskellige andre Ting, blot ikke Partipolitik, Religion og Afholdsbevægelse.

Senere stiftedes et andet Kvindeblad, der netop skulde tage de af mig udødelte Sager op foruden selve Kvindesagen. Det ophørte efter nogle Aars Forløb. Jeg syntes nu, at det var min Pligt at forandre Kvindebladets